

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 30 października 2023 r.

DKK-1.430.2.2022.MAB

DECYZJA nr DKK - 257/2023

informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]

Na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz.U.2021.275 ze zm.) w związku z art. 13 ustawy z dnia 9 marca 2023 r. *o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. poz. 852), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania antymonopolowego, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **nakłada na Naxicap Partners SA z siedzibą w Paryżu, Francja karę pieniężną w wysokości 60 000 zł (słownie: sześćdziesiąt tysięcy złotych)** płatną do budżetu państwa, z tytułu dokonania koncentracji, polegającej na przejęciu przez Naxicap Partners SA z siedzibą w Paryżu, Francja kontroli nad Ondura Holding SAS z siedzibą w Suresnes, Francja, bez uzyskania zgody Prezesa Urzędu, tj. z naruszeniem art. 13 ust. 2 pkt 2 w związku z art. 94 ust. 3 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*.

UZASADNIENIE

23 czerwca 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: „Prezes Urzędu” lub „organ antymonopolowy”), został powiadomiony przez Ondura SAS z siedzibą w Suresnes, Francja o przejęciu przez tę spółkę wyłącznej kontroli nad Ondura Holding SAS z siedzibą w Suresnes, Francja (dalej również jako: „OH”) (d. Alwitra Holding (France) SAS). Na podstawie informacji uzyskanych od Ondura SAS z siedzibą w Suresnes, Francja stwierdzić należy, że łączny obrót

grupy kapitałowej, do której należy Ondura SAS z siedzibą w Suresnes, Francja przekroczył w 2019 i 2020 r. równowartość 1 mld na świecie. Jednocześnie obrót OH w 2019 i 2020 r. przekroczył równowartość 10 mln EUR w Polsce.

Biorąc powyższe pod uwagę 13 lipca 2021 r. postanowieniem nr DKK - 116/2021 zostało wszczęte postępowanie antymonopolowe w sprawie nałożenia na Ondura SAS z siedzibą w Suresnes, Francja kary z tytułu przejęcia kontroli nad Ondura Holding SAS z siedzibą w Suresnes, Francja bez uzyskania zgody Prezesa Urzędu. W toku postępowania ustalono, że przejęcie wyłącznej kontroli przez Ondura SAS z siedzibą w Suresnes, Francja nad Ondura Holding SAS z siedzibą w Suresnes, Francja nastąpiło 30 marca 2021 r. Natomiast już wcześniej, bo 16 marca 2021 r. [xxx] oraz Ondura SAS z siedzibą w Suresnes, Francja przejęły łączną kontrolę nad Ondura Holding SAS z siedzibą w Suresnes, Francja. Wszystkie spółki, które przejęły kontrolę nad OH były spółkami zależnymi NP.

Po przeprowadzeniu postępowania Prezes Urzędu stwierdził, że zachodzi bezprzedmiotowość postępowania antymonopolowego ze względów podmiotowych. W toku postępowania dowodowego zostało ustalone, że to Naxicap Partners SA z siedzibą w Paryżu, Francja (dalej jako „NP”) za pomocą spółek zależnych, tj. [xxx] oraz Ondura SAS z siedzibą w Suresnes, Francja nabył kontrolę nad OH, Francja, 16 marca 2021 r., a dopiero w ramach przekształceń wewnątrzgrupowych 30 marca 2021 r. kontrolę nad OH, przejęła Ondura SAS z siedzibą w Suresnes, Francja. W tej sytuacji to, zgodnie z art. 94 ust. 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o *ochronie konkurencji i konsumentów* (tj. Dz.U. z 2023 poz. 1689; dalej „ustawa antymonopolowa”, „ustawa o ochronie konkurencji” lub „uokik”), na NP spoczywał obowiązek notyfikacji koncentracji polegającej na przejęciu OH i to ta Spółka powinna być stroną postępowania w sprawie nałożenia kary. Przejęcie wyłącznej kontroli nad OH przez Ondura SAS z siedzibą w Suresnes, Francja miało charakter transakcji wewnątrzgrupowej, a obowiązek notyfikacyjny był wyłączony zgodnie z art. 14 pkt 5 ustawy antymonopolowej. W tej sytuacji, wobec tego, że na Ondura SAS z siedzibą w Suresnes, Francja nie ciążył obowiązek notyfikacyjny, organ antymonopolowy przyjął, że brakuje jednego z konstytutywnych elementów stosunku administracyjnoprawnego, co spowodowało, że postępowanie antymonopolowe jest bezprzedmiotowe i należało je umorzyć. Prezes Urzędu

umorzył to postępowanie na podstawie decyzji nr DKK - 189/2022 z 10 sierpnia 2022 r.

W związku z powyższym, postanowieniem z 10 sierpnia 2022 r. nr DKK - 108/2022 organ antymonopolowy wszczął na podstawie art. 49 ust. 1 w związku z art. 106 ust. 1 pkt 3 ustawy o ochronie konkurencji postępowanie antymonopolowe w sprawie nałożenia na NP kary pieniężnej z tytułu dokonania koncentracji, polegającej na przejęciu przez NP kontroli nad OH, bez uzyskania zgody Prezesa Urzędu, tj. z naruszeniem art. 13 ust. 2 pkt 2 w związku z art. 94 ust. 3 ustawy antymonopolowej. Postanowieniem z 10 sierpnia 2022 r. nr DKK - 109/2022 organ antymonopolowy zaliczył w poczet materiału dowodowego pisma wraz załącznikami od Ondura SAS z siedzibą w Suresnes, Francja z 3 sierpnia i 25 listopada 2019 r. oraz 19 stycznia 2022 r. uzyskane w trakcie postępowania antymonopolowego w sprawie nałożenia na Ondura SAS z siedzibą w Suresnes, Francja kary pieniężnej z tytułu dokonania koncentracji, polegającej na przejęciu przez Ondura SAS z siedzibą w Suresnes, Francja wyłącznej kontroli nad OH, bez uzyskania uprzedniej zgody Prezesa Urzędu, tj. z naruszeniem art. 13 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (sygn. akt DKK-1.430.2.2021.MAB). Organ zawiadomił o tym NP jednocześnie żądając dodatkowych informacji.

Wskazane zawiadomienie zostało doręczone Spółce 12 sierpnia 2022 r. Pismem z 9 września 2022 r. (doręczonym w tym samym dniu) NP ustosunkował się do postawionego zarzutu oraz jednocześnie przedstawiła informacje żądane przez Prezesa Urzędu.

1 sierpnia 2023 r. Prezes Urzędu przedstawił NP Szczegółowe Uzasadnienie Zarzutów (SUZ) zawierające informacje o dotychczasowych ustaleniach poczynionych w toku prowadzonego postępowania oraz o zakończeniu postępowania dowodowego i planowanym rozstrzygnięciu w sprawie. NP nie skorzystał z możliwości złożenia kolejnego stanowiska w sprawie.

W trakcie postępowania organ antymonopolowy ustalił, co następuje:

Strona postępowania i uczestnik koncentracji

NP jest osobą prawną prowadzącą działalność gospodarczą zgodnie z zasadami prawa francuskiego. To inwestor private equity posiadający różne spółki portfelowe działające głównie w Europie. Łączny obrót grupy kapitałowej, do której należy NP wyniósł w 2020 r. równowartość ok. [xxx] EUR na świecie, a obrót OH i spółek zależnych w 2020 r. wyniósł równowartość ok. [xxx] EUR na terytorium RP. Obrót światowy NP w 2022 r. wyniósł [xxx] EUR.

OH prowadzi działalność w zakresie wytwarzania i sprzedaży produktów do dachów, tj. produkcja i dostawa lekkich rozwiązań dachowych i hydroizolacyjnych do dachów skośnych i płaskich, płyt z tworzyw sztucznych przezroczystych i półprzezroczystych, akcesoriów i produktów uzupełniających. Jest ona aktywna głównie w Niemczech, gdzie generuje zdecydowaną większość swojej sprzedaży, ale prowadzi działalność również w innych krajach w Europie, Azji, Ameryce Południowej i Afryce. Aktualnie jest spółką zależną Kingspan Group plc (Ireland). Łączny obrót OH w 2020 r. wyniósł równowartość ok. [xxx] EUR na terytorium RP.

Przebieg koncentracji

NP za pośrednictwem spółek zależnych, tj. [xxx] oraz Ondura SAS z siedzibą w Suresnes, Francja nabył kontrolę nad OH dnia 16 marca 2021 r. Odkryło się to w wyniku kupna udziałów OH od dotychczasowego współwłaściciela tej Spółki, tj. Grupy Nextstone. Następnie w ramach przekształceń wewnątrzgrupowych Grupy Naxicap 30 marca 2021 r. kontrolę nad OH, przejęła Ondura SAS z siedzibą w Suresnes, Francja wstępując w prawa właścicielskie przysługujące wcześniej [xxx].

Z informacji uzyskanych od NP wynika, że łączny obrót grupy kapitałowej, do której należy NP wyniósł w 2020 r. równowartość ok. [xxx] EUR na świecie, a obrót OH i spółek zależnych w 2020 r. wyniósł na terytorium RP równowartość ok. [xxx] EUR.

Opisany powyżej przebieg poszczególnych transakcji jest bezsporny.

Stanowisko Strony

NP nie kwestionował faktu dokonania koncentracji, bez zgody Prezesa Urzędu. Za pośrednictwem spółki zależnej sam poinformował Prezesa Urzędu o tym fakcie. Natomiast NP zaznaczył, że to Ondura SAS z siedzibą w Suresnes, Francja powinna być stroną postępowania, gdyż to ta spółka ostatecznie przejęła kontrolę nad OH.

Zdaniem NP, w toku restrukturyzacji właścicielskiej OH doszło do czasowego przejścia pośredniej kontroli nad tą spółką przez NP przy pomocy spółek zależnych, tj. [xxx].

Jednocześnie dopiero w wyniku restrukturyzacji grupy kapitałowej i wejścia w prawa właścicielskie [xxx] kontrolę bezpośrednią nad OH przejęła Ondura SAS z siedzibą w Suresnes, Francja.

NP nie kwestionuje faktu czasowego przejścia pośredniej kontroli nad OH sprawowanej przez NP przy pomocy spółek zależnych, tj. [xxx]. Dopiero w wyniku restrukturyzacji grupy kapitałowej i wejścia w prawa właścicielskie [xxx] kontrolę bezpośrednią nad OH przejęła Ondura SAS z siedzibą w Suresnes, Francja. NP przeprowadził tę restrukturyzację kierując się przekonaniem, że zgoda Prezesa Urzędu nie jest wymagana, bazując w tym zakresie na opinii zewnętrznego doradcy prawnego, który wskazał, że taki obowiązek nie ciąży na NP. Działając pod presją czasu i przeprowadzając skomplikowaną restrukturyzację NP zaniechał przeprowadzenia dodatkowej analizy tych działań pod kątem obowiązków antymonopolowych. NP podkreślił, że po zakończeniu restrukturyzacji i uzyskaniu informacji o konieczności notyfikacji niezwłocznie poinformowała Prezesa Urzędu o zaistniałej sytuacji. Spółka wniosła o odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej.

W oparciu o powyższe ustalenia organ antymonopolowy zważył, co następuje:

W przedmiotowej sprawie kluczowe znaczenia ma ustalenie, czy doszło do naruszenia obowiązku notyfikacji koncentracji przez NP. Należy zatem ustalić reguły, które statuuja to zobowiązanie. Obowiązek notyfikacyjny został uregulowany w art. 13 ust. 1 ustawy antymonopolowej. W świetle tego przepisu w przypadkach wskazanych w art. 13 ust. 2 tej ustawy zamiar koncentracji podlega zgłoszeniu Prezesowi Urzędu, jeżeli: 1. światowy obrót przedsiębiorców

uczestniczących w koncentracji w roku obrotowym poprzedzającym rok zgłoszenia przekracza równowartość 1.000.000.000 EUR lub 2. obrót na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przedsiębiorców uczestniczących w koncentracji w roku obrotowym poprzedzającym rok zgłoszenia przekracza równowartość 50.000.000 EUR. Zgodnie z art. 13 ust. 2 pkt 2 ustawy antymonopolowej obowiązek zgłoszenia dotyczy przejęcia - przez nabycie lub objęcie akcji, innych papierów wartościowych, udziałów lub w jakikolwiek inny sposób - bezpośredniej lub pośredniej kontroli nad jednym lub więcej przedsiębiorcami przez jednego lub więcej przedsiębiorców.

Artykuł 14 ustawy antymonopolowej określa katalog wyłączeń spod obowiązku notyfikacyjnego. Spod tego obowiązku wyłączone są transakcje, w ramach których przejmowany przedsiębiorca lub nabywane mienia nie przekroczył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w żadnym z dwóch lat obrotowych poprzedzających zgłoszenie równowartości 10 000 000 euro (art. 14 pkt 1).. Ponadto wskazany przepis wyłącza transakcje wewnątrzgrupowe. Zgodnie bowiem z art. 14 pkt 5 tej ustawy transakcje przeprowadzane wewnątrz jednej i tej samej grupy kapitałowej nie rodzą obowiązku notyfikacyjnego. Powoduje to, że notyfikacji podlega tylko wejście do grupy kapitałowej niezależnego przedsiębiorcy. Natomiast kolejne restrukturyzacje wewnątrz tej grupy kapitałowej są z punktu widzenia uokik prawnie irrelevantne.

Z informacji uzyskanych od NP wynika, że łączny obrót grupy kapitałowej, do której należy NP wyniósł w 2020 r. równowartość ok. [xxx] EUR na świecie, a obrót OH i spółek zależnych w 2020 r. wyniósł na terytorium RP równowartość ok. [xxx] EUR. Oznacza to, że zostały spełnione przesłanki wartości obrotów uczestników koncentracji z 13 ust. 1 ustawy antymonopolowej.

Stan faktyczny sprawy jest bezsporny. NP sam przyznał, że doszło do przejęcia przez niego kontroli nad OH za pośrednictwem spółek kontrolowanych przez NP. Jedynym zagadnieniem spornym w toku postępowania była kwestia, czy obowiązany do notyfikacji koncentracji był NP, czy też Ondura SAS z siedzibą w Suresnes, Francja.

Legitymację procesową do zgłoszenia wniosku notyfikacyjnego reguluje art. 94 uokik. Zgodnie z art. 94 ust. 1 stroną postępowania jest każdy, kto zgłasza, zgodnie z ust. 2, zamiar koncentracji. Natomiast obowiązek notyfikacji ciąży na

aktywnej i bezpośrednio uczestniczącej w transakcji stronie koncentracji. Oznacza to, że notyfikacji powinien dokonać przedsiębiorca przejmujący kontrolę - w przypadku koncentracji, o której mowa w art. 13 ust. 2 pkt 2 uokik. Od tej ogólnej zasady istotne odstępstwo przewiduje art. 94 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji. Zgodnie z tym przepisem w przypadku gdy koncentracji dokonuje przedsiębiorca dominujący za pośrednictwem co najmniej dwóch przedsiębiorców zależnych, zgłoszenia zamiaru tej koncentracji dokonuje przedsiębiorca dominujący.

Przypomnieć należy, że NP za pośrednictwem spółek zależnych, tj. [xxx] oraz Ondura SAS z siedzibą w Suresnes, Francja nabył kontrolę nad OH dnia 16 marca 2021 r. Odbyło się to w wyniku kupna udziałów OH od dotychczasowego współwłaściciela tej Spółki, tj. Grupy Nextstone. W świetle tych faktów stwierdzić należy, że zastosowanie ma art. 94 ust. 3 uokik, zaś w świetle tego przepisu to na NP spoczywał obowiązek notyfikacji zamiaru koncentracji polegającej na przejęciu kontroli nad OH. Przejęcie kontroli nad OH przez Ondura SAS z siedzibą w Suresnes, Francja miało charakter transakcji wewnątrzgrupowej, a obowiązek notyfikacyjny Prezesowi Urzędu był wyłączony zgodnie z art. 14 pkt 5 uokik. Obowiązek notyfikacyjny powstaje przy zmianie kontroli lub jej jakości. Oznacza to, że dotyczy on pierwszej transakcji, która doprowadziła do przejęcia wyłącznej kontroli nad OH. Po tej transakcji OH stała się spółką w pełni zależną NP. Kolejna transakcja, która odbyła się już w ramach przekształceń wewnątrzgrupowych nie prowadziła już do zmiany ani kontroli ani jej jakości nad OH i cały czas była ostatecznie kontrolowana przez NP.

Biorąc powyższe pod uwagę NP przejmując 16 marca 2021 r. kontrolę nad OH winna była uprzednio notyfikować zamiar tej transakcji Prezesowi Urzędu, czego zaniechała.

W myśl art. 106 ust. 1 pkt 3 ustawy o ochronie konkurencji Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie, dokonał koncentracji bez uzyskania zgody Prezesa Urzędu. Kara ta ma charakter fakultatywny i o celowości jej nałożenia oraz wysokości decyduje Prezes Urzędu. Wydając decyzję o nałożeniu kary pieniężnej organ antymonopolowy działa zatem

w ramach uznania administracyjnego, co oczywiście nie jest równoznaczne z dowolnością.

Zastrzec należy, że pomimo zmiany stanu prawnego, w zakresie oznaczenia sankcji z tytułu popełnienia wskazanego deliktu antymonopolowego, to w niniejszej sprawie ma zastosowanie art. 106 ust. 1 uokik w wersji sprzed 20 maja 2023 r. Wynika to z art. 13 ustawy o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz niektórych innych ustaw z dnia 9 marca 2023 r. (Dz.U. z 2023 r. poz. 852), który określa, że do spraw, w których postępowanie przed Prezesem Urzędu wszczęto przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe. Podkreślić także należy, że przepis art. 106 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nie uległ zmianie po nowelizacji.

Zgodnie z ugruntowaną linią orzecniczą Sądu Najwyższego nałożenie przez Prezesa Urzędu na przedsiębiorcę kary pieniężnej za niezgłoszenie zamiaru łączenia przedsiębiorców ma charakter uznaniowy i nie jest uzależnione od oceny skutków wpływu łączenia przedsiębiorców na konkurencję¹. Ponadto jak wskazuje Sąd Antymonopolowy kara pieniężna powinna być na tyle dolegliwa, aby czyniła nieopłacalne ewentualne próby uchylania się w przyszłości przedsiębiorców od poddania się antymonopolowej kontroli połączeń z ich udziałem².

W piśmiennictwie antymonopolowym zwraca się również uwagę, iż Prezes Urzędu nakłada karę pieniężną określoną w art. 106 ust. 1 i ust. 2 ww. ustawy w razie spełnienia wszystkich ustawowych przesłanek zawartych w tym przepisie, włącznie z przesłankami podmiotowymi, tj. w przypadku stwierdzenia, że określone w ww. przepisie naruszenie obejmowało co najmniej nieumyślność³.

W ocenie Prezesa Urzędu, zasadnym jest w niniejszej sprawie wymierzenie kary pieniężnej z uwagi na cele prewencji indywidualnej i ogólnej, jak również cel represyjny. Najistotniejsza w tej sprawie jest okoliczność, że NP nie dokonał notyfikacji Prezesowi Urzędu zamiaru koncentracji, pomimo ciężącego na nim ustawowego obowiązku. NP przeprowadzając zmiany właścicielskie w odniesieniu do OH powinien- jako profesjonalny uczestnik obrotu rynkowego - uwzględniać obowiązek notyfikacyjny, o którym mowa w art. 94 ust. 2 pkt 3 uokik. Na

---

¹ Postanowienie SN z dnia 7 lipca 1999 r., I CKN 184/99 (OSNC 2000/2/33) oraz z dnia 22 marca 2001 r. I CKN 1127/98. Wyrok Sądu antymonopolowego z dnia 4 lutego 1998 r., XVII Ama 66/97.

² Wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 4 lutego 1998 r., XVII Ama 66/97.

³ M. Król - Bogomilska, *Kary pieniężne w prawie antymonopolowym*, Warszawa 2001, s. 88

profesjonalnym uczestniku obrotu rynkowego spoczywa bowiem obowiązek dochowania należytej staranności przy ocenie jego działalności pod kątem zgodności z obowiązującymi przepisami prawa. Za nietrafny należy uznać podniesiony przez NP argument o konieczności przeprowadzenia ww. zmian właścicielskich w sposób możliwie szybki i braku sygnalizacji ze strony doradcy prawnego konieczności notyfikacji zamiaru koncentracji Prezesowi Urzędu. Tym bardziej profesjonalni uczestnicy obrotu gospodarczego powinni mieć świadomość treści przepisów prawa konkurencji. NP jako profesjonalista musiał się choćby liczyć z istnieniem takiego obowiązku, o czym świadczy fakt, że jej spółka zależna występowała wcześniej o zgodę na dokonanie planowanej koncentracji z udziałem OH i po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego zgodę taką uzyskała (zob. decyzja nr DKK 212/2020 z dn. 12.11.2020 r.). Podnoszony przez NP. fakt, że doradca prawny nie zasygnalizował kwestii powstania obowiązku notyfikacji koncentracji jest prawnie bez znaczenia, gdyż to przedsiębiorca w całości ponosi ryzyko wyboru i polegania na usługach doradców prawnych. Przepisy uokik w tym zakresie (zakres podmiotowy i przedmiotowy obowiązku notyfikacyjnego) są jasne i nigdy nie budziły wątpliwości. W szczególności brzmienie 94 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji nie pozostawia wątpliwości, że gdy koncentracji dokonuje przedsiębiorca dominujący za pośrednictwem co najmniej dwóch przedsiębiorców zależnych, zgłoszenia zamiaru tej koncentracji dokonuje przedsiębiorca dominujący. A z taką sytuacją mieliśmy do czynienia w niniejszej sprawie.

Zgodnie z art. 111 ust. 1 pkt 1 uokik, wysokość nakładanej kary pieniężnej ustalana jest z uwzględnieniem okresu, stopnia oraz skutków rynkowych naruszenia przepisów ustawy, przy czym stopień naruszenia Prezes Urzędu ocenia biorąc pod uwagę okoliczności dotyczące natury naruszenia, działalności przedsiębiorcy, która stanowiła przedmiot naruszenia a także w przypadku kary pieniężnej, o której mowa w art. 106 ust. 1 pkt 3 uokik specyfiki rynku, na którym doszło do naruszenia. Jako okoliczności łagodzące art. 111 ust. 3 pkt 4 uokik wskazuje w szczególności poinformowanie Prezesa Urzędu o dokonaniu koncentracji oraz współpracę z Prezesem Urzędu w toku postępowania, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania. Natomiast jako okoliczności obciążające art. 111 ust. 4 pkt 4 uokik nakazuje brać

pod uwagę dokonanie uprzednio podobnego naruszenia, a także umyślność naruszenia.

NP przypisać co najmniej winę nieumyślną przy zaniechaniu notyfikacji zamiaru koncentracji. Podmioty profesjonalnie działające na rynku powinny przewidywać, że przejmując kontrolę nad innym przedsiębiorcą, bez wymaganej uprzedniej zgody organu antymonopolowego, mogą spotkać się z reakcją ze strony Prezesa Urzędu w postaci nałożenia sankcji finansowej za zachowanie niezgodne z przepisami uokik. Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (SOKiK) wyraźnie stwierdził, iż brak świadomości uczestniczenia w niedozwolonym porozumieniu w sytuacji, gdy powód jest profesjonalistą, świadczy o lekkomyślnym podejściu do prowadzonej działalności gospodarczej, bez zastanowienia się nad skutkami takiego postępowania⁴. Podobnie Sąd Najwyższy wyraźnie wskazał, że naruszenie przepisów ustawy jest „zawinione” jeżeli przedsiębiorca miał świadomość, że swoim zachowaniem narusza zakaz praktyk ograniczających konkurencję lub jako profesjonalny uczestnik obrotu mógł (powinien był) taką świadomość mieć. Tym bardziej zatem, NP jako profesjonalista powinien wiedzieć, że przejmując innego przedsiębiorcę bez uzyskania uprzednio wymaganej zgody organu, narażają się na sankcje przewidziane w odpowiednich przepisach⁵. NP - jako profesjonalny uczestnik obrotu rynkowego miał zatem świadomość istnienia przepisów o antymonopolowej kontroli koncentracji, o czym świadczy to, że stosował się do nich wcześniej notyfikując zamiar koncentracji Prezesowi Urzędu⁶. Dlatego pełną aktualność zachowuje w stosunku do NP stanowisko SOKiK, który w podobnej rodzajowo sprawie wskazał, że *przede wszystkim podkreślenia wymaga, że powód jest przedsiębiorcą, którego działalność powinna mieć wysoce profesjonalny charakter z uwagi na jej skalę i rozmiar, stąd wymaga dochowywania najwyższej staranności. Tymczasem powód nie wykonał nakazu określonego jasno i konkretnie w przepisach nieobowiązującej już ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Dopuszczył się zatem nierzetelnego zachowania poprzez zaniechanie. Sąd miał przy tym na uwadze fakt, iż zgodnie z art. 106 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego*

⁴ Wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 5 października 2010 r., sygn. akt XVII AmA 106/08.

⁵ Wyrok SN z dnia 21 kwietnia 2011 r., III SK 45/10.

⁶ Sprawa zakończona decyzją nr DKK 212/2020 z 12 listopada 2020 r. dotycząca przejęcia przez Alwitra Holding (France) SAS z siedzibą w Paryżu, Francja kontroli nad CB S.A. z siedzibą w Chrzęstowicach.

2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów, kara za dokonanie koncentracji bez zgody Prezesa Urzędu może zostać nałożona pomimo nieumyślnego działania przedsiębiorcy. Z tego też powodu nie ma znaczenia dla wymierzenia kary nawet ewentualna okoliczność braku wiedzy co do obowiązku notyfikacji Prezesowi UOKiK dokonanego objęcia funkcji członka organu zarządzającego przez osobę, która pełni już u przedsiębiorcy konkurującą funkcję w organie zarządzającym. W tym miejscu trzeba też zaznaczyć, iż wobec profesjonalnego charakteru przedsiębiorcy niewiedza ta nie byłaby w żadnym zakresie usprawiedliwiona⁷.

Oceniając stopień naruszenia przepisów ustawy należy uznać, że był on znaczny. NP mając obowiązek przestrzegania przepisów prawa powszechnie obowiązującego zaniechał dokonania obowiązkowej notyfikacji. Co więcej, powody braku notyfikacji leżą całkowicie po stronie NP. To wyłącznie na NP ciążył obowiązek notyfikacji i tylko odeń zależało jego wypełnienie. NP mógł dokonać zgłoszenia zamiaru koncentracji, ale samodzielnie i bez udziału osób trzecich zaniechał wypełnienia tego obowiązku. Brak notyfikacji zamiaru koncentracji przez NP godził także w podstawy systemu antymonopolowej kontroli koncentracji i uniemożliwił Prezesowi Urzędu wykonanie jego ustawowego obowiązku w postaci oceny zamierzonej koncentracji z przepisami uokik.

W toku postępowania nie stwierdzono, aby dokonana koncentracja doprowadziła do istotnego ograniczenia konkurencji na rynku, na którym prowadzili działalność NP i OH.

W analizowanej sprawie występują przestanki łagodzące. Bezspornym jest fakt poinformowania Prezesa Urzędu przez spółkę zależną NP, tj. Ondura SAS z siedzibą w Suresnes, Francja, o popełnieniu deliktu antymonopolowego w postaci zaniechania notyfikacji zamiaru koncentracji. Natomiast, w ocenie Prezesa Urzędu nie można uznać za okoliczność łagodzącą współpracy z organem ochrony konkurencji w toku niniejszego postępowania antymonopolowego, z uwagi na fakt, że aktywność NP ograniczała się jedynie do udzielania odpowiedzi na pytania Prezesa Urzędu kierowane na podstawie art. 50 ust. 1 uokik. Udzielanie tego rodzaju odpowiedzi stanowi obowiązek przedsiębiorcy, a jego wypełnienie nie

---

⁷ Wyrok SOKiK z dnia 2 grudnia 2009 r., XVII AmA 13/09.

może zostać uznane za rodzaj współpracy z organem ochrony konkurencji, który uzasadniałby zmniejszenie wymiaru kary pieniężnej.

Mając na uwadze powyższe Prezes Urzędu uznał, że waga i okoliczności naruszenia ustawy o ochronie konkurencji przesądzają o zasadności nałożenia na NP kary pieniężnej w wysokości 60 000 zł (słownie: sześćdziesiąt tysięcy złotych). Przychody spółki w roku 2020 r. wyniosły [xxx] EUR, zatem kara maksymalna, którą Prezes Urzędu mógłby nałożyć na tę Spółkę wynosi [xxx] PLN.

Nałożona przez Prezesa Urzędu na NP kara pieniężna, stanowiąca poniżej [xxx] przychodu osiągniętego przezeń w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary i poniżej [xxx] maksymalnej wysokości kary przewidzianej w art. 106 ust. 1 pkt 3 ustawy o ochronie konkurencji ma więc raczej walor dyscyplinujący i prewencyjny i ma jedynie nakłonić NP do realizowania zobowiązań wobec Prezesa Urzędu, wynikających z ustawy o ochronie konkurencji w przyszłości. Kara ta stanowi niewielki ułamek przychodów NP.

Mając na uwadze powyższe Prezes Urzędu orzekł, jak w sentencji decyzji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy antymonopolowej karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji, na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

POUCZENIE:

Zgodnie z art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. uokik w związku z art. 479²⁸ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 1550).) - od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie miesiąca od dnia jej doręczenia.

Zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 9 w związku z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1144), odwołanie od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podlega opłacie stałej w kwocie 1000 zł.

Zgodnie z art. 103 ust. 1 i 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych sąd może przyznać zwolnienie od kosztów sądowych osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej niebędącej osobą prawną, której ustawa przyznaje

zdolność prawną, jeżeli wykazała, że nie ma dostatecznych środków na ich uiszczenie, spółka handlowa powinna wykazać także, że jej wspólnicy albo akcjonariusze nie mają dostatecznych środków na zwiększenie majątku spółki lub udzielenie spółce pożyczki.

Zgodnie z art. 105 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, wniosek o przyznanie zwolnienia od kosztów sądowych należy zgłosić na piśmie lub ustnie do protokołu w sądzie, w którym sprawa ma być wytoczona lub już się toczy.

Stosownie do treści art. 117 § 1, § 3 i § 4 Kodeksu postępowania cywilnego strona zwolniona przez sąd od kosztów sądowych w całości lub części, może domagać się ustanowienia adwokata lub radcy prawnego. Osoba prawna lub inna jednostka organizacyjna, której ustawa przyznaje zdolność sądową, niezwolniona przez sąd od kosztów sądowych, może się domagać ustanowienia adwokata lub radcy prawnego, jeżeli wykaże, że nie ma dostatecznych środków na poniesienie kosztów wynagrodzenia adwokata lub radcy prawnego. Wniosek o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego strona zgłasza wraz z wnioskiem o zwolnienie od kosztów sądowych lub osobno, na piśmie lub ustnie do protokołu, w sądzie, w którym sprawa ma być wytoczona lub już się toczy.

*Z upoważnienia Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów*

*Robert Kamiński
Dyrektor Departamentu Kontroli
Koncentracji*

Otrzymuje:

Naxicap Partners SA, Francja